

BARLANGNAP TATABÁNYÁN

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tatabányai csoportjainak közös rendezésében 1973. június 23-án és 24-én Tatabányán tartottuk meg a hagyományos barlangnapot.

A találkozón a következő szakmai előadások hangzottak el:

Dr. Láng Sándor: Karsztvízkérdések a Dunántúli Középhegységben.

Dr. Böcker Tivadar: A Dunántúli Középhegység főkarsztvíztározójának hidraulikai sajátosságai.

Dr. Juhász András: Forráskiegyenlítések eredményei a Keleti Bükkben.

Dr. Dénes György: Karsztforrások trícium-víz-gálata.

Dedinszky János: A kőolajkutató fúrások által nagy mélységben feltárt karsztos üregek.

Dr. Gerber Pál: A karszt kutatás jelentősége a Tatabányai-medence karsztvízvédelmében.

Sóki Imre: Beszámoló a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat Tatabányai Csoportjának munkájáról.

Dr. Gábori Miklós: A barlangok régészeti kutatásáról.

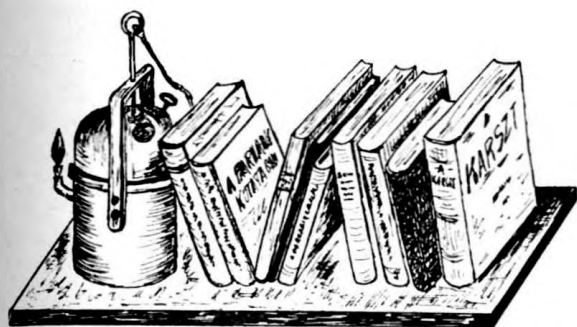
Az előadások magas színvonala, valamint az azokat követő élénk vita felhívta a figyelmet arra, hogy hasonló színvonalú rendezvények során a különböző iparágakban dolgozó társulati tagtársaink hasznosan tudják ismereteiket bővíteni és tapasztalataikat kicserélni.

A szakmai programot este a Szelim-barlangban baráti, jó hangulatú összejövetel követte.

Másnap a találkozó résztvevői különböző terepi bemutató túrákon vehettek részt (Vértes László-barlang, Lengyel-barlang, XV/c akna).

A találkozó sikeres megrendezéséért köszönet illeti a rendező csoportokat.

Dr. Böcker Tivadar

A SPELEOLÓGUS KÖNYVESPOLCA

VAJNA GYÖRGY:

A REJTÉLYES BÁTORI-BARLANG

Ismét új könyvet sorozhatunk könyvespolcunkra. 1973-ban a Gondolat Könyvkiadó gondozásában megjelent Vajna György „A rejtélyes Bátor-barlang” című műve.

Csaknem tíz évi feltáró, kutató tevékenység epizódjait eleveníti fel a szerző. Hazánk barlangosai valamennyien tudtak arról, hogy a Hárs-hegy oldalában van egy üreg. Azt azonban, hogy e helyütt valaha arany-, ezüst- és vasbánya volt, csak ennek a fáradságos, szívós munkának az eredménye tárta fel. A szerző mindvégig izgalmas, kalandos történetet mesél, mely tükrözi a kutatómunka hangulatát, lázát. Bizonyára érdekes olvasmány ez mindenki számára, hiszen bővelkedik drámai eseményekben, rejtelmes fordulatokban, mindvégig ébren tartja az

olvasókedvet. A földalatti világ ismerői számára azonban különösen megkapó könyv. A barlangász — miközben Vajnaék küzdelmét olvassa — maga is érzi a gyenge huzat fuvaltatát, az ázott, sáros overálók surranó zaját, ahogy lihegve kúsznak az ismeretlen új járatokban. A barlangász-olvasó — egy kis irigységgel vegyes — örömmel képzelel el a leírtak nyomán azt a megilletődött néma csendet, mikor egy-egy újabb terembe, új csodavilágba léptek az első feltárók.

A szerző — mint már annyi elődje — nehéz feladat előtt állt. Döntenie kellett, hogy kinek írja könyvét? A barlangok világát nem ismerő olvasóknak, vagy a speleológusok szakmai csoportjának. Izgalmas „mesét” vagy tudományos kiadványt készítsen? És a megszületett mű ennek ügyes ötvözete lett. Tulajdonképpen azoknak szól, akik most olvasnak először barlangokról. Megismerteti — és remélem — megszeretteti a barlangvilágot és a feltáró munka szépségét az olvasóval. De megfelelő információkat tartalmaz azok részére is, akik a speleológia valamely ágában tevékenykedve érdeklődnek a barlang feltárási eredményei iránt. Egyszóval: mozgósító mű. Mozdósít egyrészt a barlangok és természeti kincseink szeretetére, áldozatkészségre, másrészt tudományos alaposágú feltáró tevékenységre is.

A másfélszáz oldalas mutató könyvet gazdag fényképanyag illusztrálja Hazslinszky Tamás, Nóber Imre és a szerző felvételeiből. Különösen a színes táblák érdemelnek elismerést, mert csak aki próbálta, tudja, hogy ilyen szép képeket milyen nehéz kiállítani.

Vajna György és kutatótársai nemcsak a tudományt gazdagították egy újabb feltárás eredményeivel, hanem — e könyvvel — hozzájárultak a speleológia népszerűsítéséhez is.

Sándor György